Kansallinen Työ

Keskiviikkona marraskuun 22 p:nä

Toimitus ja toimisto: Helsinki, Unioninkatu 41 A
Puhelimet: Toimitus ... 36 107
Tilaus- ja ilmoitusasiat...... 63 389

PÄÄTOIMITTAJA
S. B. OKSANEN

Kahdesti kuussa ilmestyvä taisteluehti
Tilaushinnat: 1/1 vk. 40:—, 1/2 vk. 20:—, irtonumerot 2:—
Ilmoitushinnat: 3:- palstamm.

1. vuosikerta
N:o 9 — 1939

SUOMI TIENHAARASSA.

Kuva, minkä Suomen kansa näinä päivinä on tarjonnut, on ollut lohdullinen, vieläpä monessa suhteessa suurenmoinen. Kaikki se paras, mikä on tullut ilmoille, kysymyksen ollessa maan riippumattomuuden ja koskemattomuuden puolustamisesta, voidaan yhdistää yhteen ainoaan sanaan: yksimielisyys. Kansamme puolustustahto on kallio, mille voidaan rakentaa ja mille on jatkuvasti ja väsymättä rakennettava.

Suomen hallitus on omasta puolestaan suurella päättäväisyydellä tehostanut puolueettomuuspolitiikkaa, minkä ainoana päämääränä on maan itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varjeleminen. »Puolueettomuus on Suomen riippumattomuuden puolustamista.» Tämä kanta on myöskin kansamme laajempien piirien mielessä esittäytynyt aivan selvänä ja johdonmukaisena.

Tässä yhteydessä on kuitenkin otettava huomioon eräät seikat, jotka antavat aihetta vakavaan huolestumiseen. Tiedämme kaikki, että sodan aikana eri sotivat puolet pyrkivät ulottamaan vaikutusvaltansa myöskin puolueettomiin maihin. Viime maailmansota oli sangen kuvaava tässä suhteessa. Nyt on Suomeakin vastaan eräältä taholta esitetty sellaisia väitteitä, ettei Suomen puolueettomuus olisikaan täydellinen, että me olisimme toisin sanoen ulkomaisen vaikutusvallan alaisia.

Mitä me voimme tällaisen, täysin aiheettoman väitteen torjumiseksi tehdä? Kas siinä kysymys, joka tällä hetkellä esittäytyy kaikkien muiden kysymysten rinnalla tärkeimpänä ja polttavimpana.

On tunnettu asia, että Suomen hallitus sekä sanoissa että teoissa on osoittanut, että Suomen puolueettomuuspolitiikka nojautuu muiden Pohjoismaiden vastaavaan politiikkaan ja että puolueettomuuspolitiikallemme Oslo-valtojen ryhmän hahmossa, mihin ryhmään Pohjoismaiden rinnalla myöskin Hollanti ja Belgia kuuluvat, on annettu vieläkin laajempi merkitys. Voisiko tämä seikka olla omiaan synnyttämään epäilyksiä meitä kohtaan? Tuskin! Eihän kysymyksessä ole kuin etupäässä aatteellisella ja taloudellisella alalla tapahtuva yhteistoiminta.

Puristuksessa, minkä sota synnyttää, ei ole kuitenkaan ummistettava silmiä siltä mahdollisuudelta, että itsessään täysin luonnollinen yhteistoiminta samassa asemassa olevien puolueettomien valtioiden välillä sittenkin saattaa synnyttää vakaviakin väärinkäsityksiä, sitä enemmän, jos tuo yhteistoiminta määrätyllä taholla näyttää nauttivan erikoista suosiota. Voihan tällainen asia vastapuolen taholla synnyttää esim. sellaisen käsityksen, että puolueetonta maata voidaan määrätyssä tilanteessa käyttää määrättyihin tarkoituksiin.

Juuri tällaiset väitteet tai epäluulot pitäisi pienenkin maan voida etukäteen oikealla tavalla torjua. Suomen kohdalta voi »demokraattiseksi» luonnehdittu puolueettomuus synnyttää sen harhakäsityksen, että me tavalla tai toisella olemme »demokraattisten» suurvaltojen käytettävissä.

Ei mikään käsitys tai olettamus voi olla meille tällä hetkellä vahingollisempi ja kohtalokkaampi kuin juuri se. Sen torjumiseksi ei riitä enää jotkut ylimalkaiset sananparret puolueettomuudesta j.n.e., vaan meillä täytyy olla rohkeutta käytännöllisellä politiikallamme osoittaa, että me puolueettomana maana pyrimme yhtä vilpittömästi ja rehellisesti saavuttamaan hyvät suhteet Saksaan ja Venäjään kuin konsanaan läntisiin demokratioihin. Ei riitä enää pelkkä tietoisuus, että olemme joka mies valmiit puolustamaan itsenäisyyttämme. Suomen ulkopolitiikan ja koko valtioelämän on kyettävä selvästi osoittamaan, että meitä ei sido länteenpäin mitkään sellaiset siteet, jotka vähimmässäkään määrässä saattaisivat olla esteenä entistä laajempien ja läheisempien suhteiden solmiamiseksi kahteen suureen Itämerivaltioon, *joilla sitäpaitsi Suomen asemalle ja Suomen kohtaloille on verrattoman paljon suurempi merkitys kuin konsanaan länsivalloilla.*

Tässä yhteydessä on meidän lisäksi otettava huomioon eräs hyvin tärkeä seikka. Sekä Saksaa että Neuvostoliittoa johtaa määrätyt ideologiat, määrätyt poliittiset opit ja järjestelmät, jotka tekevät nämä maat erikoisen herkiksi kysymyksen ollessa muitten ja eritoten puolueettomien maitten mielialoista ja henkisistä virtauksista. Vaikka jättäisimme kaikki muut seikat huomioonottamatta, mitkä eroittavat saksalaisen ja neuvostovenäläisen aatemaailman toisistaan, on niillä kuitenkin se yhteistä, että ne taistelevat »demokratiaa» vastaan. Jos me jatkuvasti uhraamme sellaisille mielenilmaisuille, jotka näiden maiden silmissä tekevät meistä »demokratioiden» suosikkeja tai ehkäpä suorastaan liittolaisia (mistä ohimennen sanoen demokratiat itsekin — juutalainen Leon Blum etunenässä — näyttävät tarpeeksi pitävän huolta!), saattaa siitä koitua meille ikäviä ja arvaamattomia seurauksia.

Lyhyesti sanoen: »skandinaavinen suuntaus» ja mielihyvän ilmaisut länteenpäin ovat hyvät, mutta nykytilanteessa kaikkea muuta kuin välttämättömät. Sen sijaan on meidän itsenäisyytemme ja puolueettomuutemme nimessä uudella tavalla rakennettava suhteemme, jotta puolueettomuutemme voidaan selvästi näyttää toteen. Sitä vaatii jo pelkästään terve järki ja poliittinen viisaus.

Sodan johtajat paljastuneet.

Arvokas löytö Prahassa.

Valheellisten tiedoitusten yhteydessä, joissa levitettiin ulkomaille tietoja levottomuuksista Protektoriaattialueella,on saksalaisten turvallisuus-virasto löytänyt eräältä juutalaisen seurakunnan, tuomari-tri Zdenek Thon-nimiseltä virkailijalta mielenkiintoisen kirjeen, jonka sisältö kuuluu seuravasti:

Lokakuulla, 18 p:nä 1939.

Hyvä Zdenek!

Olet varmaankin ihmetellyt, että olet melkein 3-viikkoa ollut ilman tietoja, mutta en voinut kirjoittaa aikaisemmin, koska tähänastiset yhteydet olivat liian epävarmoja, niin Sinulle kuin myös ystävillemme. L. yritti kolme kertaa ylittää rajan, mutta tarkastus oli liian ankara. Nyt lähetti J.,joka sai Sveitsin kansalaisoikeudet, sveitsiläisen toiminimensä edustajan, ylläpitääkseen yhteydet. Hän antaa Sinulle henkilökohtaisesti lisätietoja. Valtiollinen Poliisi ei häntä varmaankaan uskalla riisua, jottei syntyisi diplomaattista selkkausta.

Toivon, että hän tapaa Sinut terveenä. Vaikkakin minulle kuuluu hyvää — sain nimittäin tilauksia siirtomaajoukkoja varten — ajattelen kuitenkin mielelläni hauskoja iltoja kodissasi ja iltoja Slawekin ja Eevan kanssa.

Englannittaret ovat aivan liian luoksepääsemättömiä. Rahamme ei heille ole kuitenkaan epämiellyttävää, he vaativat liittolaisuuttamme, mutta takanamme nyrpistävät nenäänsä. Tästä enemmän seuraavassa kirjeessäni, sillä nyt haluan antaa Sinulle kuvauksen siitä, miltä täällä näyttää Chamberlainin puheen jälkeen.

Ilmoita tästä D:lle Brünnissä ja muillekin. Ole varovainen! Polta heti oman etusi tähden jäljennökset. Siis: Kolme viikkoa sitten kutsui W. kokoon suuren neuvottelun. H. B., joka esittää sotaministerinä kulissien takana huomattavaa osaa ja on meidän suuri miehemme, laivastoloordi ja Eden olivat läsnä. Myös Loubet, Pariisista, lähetti edustajansa. Läsnä olivat myöskin huomattavimmat ylä- ja ala-huoneen jäsenet ja tästä voi päättää, että asemamme parlamentissa on huomattavasti vahvistunut. Täkäläiselle ilmapiirille on virkistys hyvin tarpeellista. Tarvitaan rahaa ja työtä. Mutta sitä pitää olla. Tämä kansa epäröi yhä vielä. He eivät halua sotaan, kysyvät miksi? Koska venäläiset kuitenkin jo ovat miehittäneet suurimman osan Puolaa, eivätkä varmaankaan luovu siitä! Sotaväen lähtiessä rintamalle sattui Lontoossa ja muutamissa satamissa piinallisia mielenosoituksia. Sattui myöskin sabotaashitekoja. Juniin ja laivoihin oli liidulla kirjoitettu: mat-

Jatkuu 2:lla siv.

Onko Saksaa syytettävä Neuvostoliiton etenemisestä lännessä?

Neuvostoliiton eteneminen Baltian maissa on luonnollisista syistä meidänkin maassanmme herättänyt suurta huomiota. On koetettu etsiä joitakin selityksiä ja monet ovat ehkä arvelleet löytäneensä »selityksen» siinä lennokkaassa ajatuksessa, että »Saksa on myynyt Baltian maat Neuvostoliitolle». Eräs hollantilainen lehti **Volken Vaderland** on 6/10 julkaissut kirjoituksen otsakkeella »Venäjä korjaa sadon, mutta Saksa on edelleenkin Euroopan tukipiste», mikä kirjoitus epäilemättä suomalaisellekin lukijalle tarjoaa paljon kiintoisaa aineistoa. Julkaisemme sen tässä suomalaisessa asussa mitlei kokonaisuudessaan.

»Nähkääs nazismi ja kommunismi ovat yksi ja sama asia» sanovat ammattimaiset kansanpettäjät ja hämmentynyt yleisö yhtyy tuohon hulluuteen lisäten: »Saksa on avannut oven Venäjälle Eurooppaan. Se jakaa Puolan Venäjän kanssa ja luovuttaa Baltikumin sovjetin armoille».

Eikö tämä sitten olisikaan totta?

Siirtykäämme hetkeksi tarkastamaan tätä asiaa, jolla koko Eerooppan kohtalolle on niin ratkaiseva merkitys.

(Kirjoituksessa seuraa esitys bolshevistisen vallankumouksenhyökyaallon vyörymisestä yli Euroopan mailmansodan jälkeen — Unkari, Bayern, Ruhr, Italia j.n.e. — kunnes tullaan kansailisiin vastavallankumouksiin).

Italiassa Mussolini pysäytti bolshevismin. Italiasta tuli fascismin ansiosta ensimmäinen kiinteä varuste kommunismia vastaan. Sitten seurasi kansallissosialistinen vallankumous ja sen valtaantulo 1933. **Siitä hetkestä lähtien Venäjä oli menettänyt pelinsä Euroopassa.** Kansallissosialismi ja fasicmi, joita elähdytti rakkaus kansaan ja isänmaahan, uskonnollisuus, työn kunnioittaminen sekä korkeinpiin siveellisiin periaatteisiin nojautuva aatteellinen ja kansallinen sosialismi, toteuttiin näissä maissa.

Neuvostoliitossa sen sijaan toteutettiin marxilaista dogmia että »uskonto on ooppiumia kansalle» sekä levitettiin luokkataistelun, kollektivismin ja internationalismin oppeja Puolan rajoilta Tyyneen valtamereen saakka.

Tammikuusta 1933 alkoi uusi vaihe. Sovjet ryhtyi kaikella mahdollisella tarmolla valtaamaan läntisiä demokratioita m.m. liittymällä kansainliittoon, josta tuli sen pyrkimysten välikappale. **Tuo hetki merkitsi Neuvostoliiton tuloa Länsi-Eurooppaan!** Älkäämme unohtako sitä!

Toukokuussa 1935 Sovjet ja Ranska solmivat sotilasliiton, mihin jo maaliskuussa samana vuonna Tshekkoslovakia oli yhdistetty. Sanottuna vuotena alkoi Neuvostoliiton uusi »demokraattinen» taktiikka: **kansanrintamapolitiikka**. Oli koottava »demokratiat» fascismia vastaan. Ensi osa siitä oli **sisällissota Espanjassa.**

Espanjan jälkeen tuli Tshekkoslovakian vuoro. Versaillesin mosaiikkivaltion, jota myöskin kutsuttiin »tikariksi Saksan rintaa vastaan». Neuvostoliiton ponnahduslauta Länsi-Eurooppaan. Tällöin Saksa puuttui asiaan ja teki suunnitelmat tyhjiksi. Tshekkoslovakia hävisi. Müncheniin ei Sovjettia koskaan päästetty. **Siellä Neuvostoliitto todellisuudessa heitettiin ulos Keski-Euroopasta.**

Mussolini ja Hitler olivat periaattelisina anti-bolsheviikkeina murtaneet bolshevismin voimantekijänä vuoron perään Italiassa, Saksassa ja Tshekkoslovakiassa sekä myötävai-

Jatkuu 2:lla siv.

Mihin „demokratiat“ sodankäynnillään pyrkivät.

Englannin työväenpuolueen johtaja Attlee paljastaa.

Englannin työväenpuolueen johtaja majuri **Attlee** selosti 8/11 Lontoossa pitämässään puheessa sodan päämääriä demokratioiden näkökulmalta katsottuna. Voisimme jättää Attleen lausunnon huomioitta. Mutta koska hän epäilemättä tällä hetkellä edustaa juuri sitä suuntaa, joka on lietsonut sotaa Saksaa vastaan ja koska me hänen lausunnostaan saamme mitä sattuvimman käsityksen Englannin politiikan ja yleensä sen kansainvälisen politiikan ajatusmaailmasta, joka taistelee kansallisia ihanteita vastaan, lainaamme tähän Attleen puheen tärkeimmät kohdat, liittäen muutamia omia mietelmiämme.

Attlee huomauttaa, että Saksa nyt voisi saada »kunniallisen rauhan», mutta että sen pääehtona on, että se »luopuu hitleriläisyydestä». Luopuu hitleriläisyydestä! Voiko joku kansa luopua keuhkostaan, jolla se hengittää? Ei se ainakaan olisi kunniallinen, rauha, vaan päinvastoin kunniaton. Se merkitsisi Saksan romahtamista niiden voimien pakotuksesta, joita vastaan Saksa pyrkiessään uudestaan voimistumaan on taistellut: kansainvälinen raha ja juutalaisuus.

Rauhan erikoiset tarkoitusperät Attlee määrittelee seuraavalla tavalla: 1) Samalla kuin uhrit saavat hyvityksensä, täytyy kaikista kosto- ja rangaistuksista luopua, 2) Kaikille kansakunnille, suurille ja pienille, täytyy **rodusta ja uskonnosta** riippumatta olla oikeus elää ja kehittää erikoisia ominaisuuksiaan, edellyttäen, että ne eivät loukkaa toisen oikeuksia, 3) Sota on asetettava lain ulkopuolelle, ja selkkaukset, jos se osoittautuu välttämättömäksi, on lykättävä puolueettomien sovintotuomarien selvitettäväksi. Teemme jo tässä pysähdyksen. Koska juutalaiset pankkiirit ja heidän käskyläisensä ovat tiettävästi saaneet täydellisen johtoaseman parin viime vuosikymmenen aikana kansainvälisessä sosialidemokratiassa, on ilmeistä, että »rodusta ja uskonnosta riippumatta» nimenomaan tarkoittaa juutalaisia.

Ketkä tulisivat olemaan ne »puolueettomat sovintotuomarit», jotka ratkaisevat sodan tai rauhan, ei myöskään ole vaikeaa käsittää. Tietysti ne, jotka nauttivat kansainvälisen pääoman suosiosta, toisin sanoen kansainvälisten pankkiirien käskyläiset.

Attlee siirtyy sitten hahmoittelemaan uutta »kansainliittoa». 4) Kunnioitus kansallisia, uskonnollisia ja rotuvähemmistöjen oikeuksia kohtaan on taattava kansainvälisen eli-

Jatkuu 3:lle siv.

Irtonumero 2:—

Sodan johtajat...

Jatk. 1:ltä siv.

kalla hautaan. »Näkymättömiin Old England». Tästä huomaat, että jotakin täytyy tapahtua. Rahat on hankittu. Alunperin haukuttiin ja valiteltiin huonoja kauppoja, mutta nyt on hinnat koroitettu yhdellä prosentilla. Silloin se tulee oikein jaettua, jokaisen on autettava, myöskin rikkaitten loordien.

Voimme luottaa alusta asti ainoastaan H. B:n, sitten Ch:n, joka on sodan todellinen sielu ja myöskin aina meille suopea. Tämä sopii myös Lordi Camroseen ja tietysti myöskin Edeniin. Hän on kylläkin aivan liian itserakas ja tarvitsee paljon rahaa. Chamberlain on liian vanha. Jos Churchill olisi pääministeri, olisi se jotakin, silloin näyttäisi sota toiselta!

aina se hienotunteisuus: varustamattomia kaupunkeja ei saa pommittaa, niin kuin ukko väittää. Onko ollenkaan varustamattomia kaupunkeja? Sivistyneen maailman yleinen mielipide ei voisi muka sitä kestää. Mitä merkitsee yleinen mielipide kun kaikki on pelissä.

Voimien tasapaino toistaiseksi heikon rauhankannattajien ja sotakiihkoisten välillä on tähän asti horjuva. H. B. ja Ch. eivät anna ukolle rauhaa. Hänen täytyy olla mukana. Jos vain voisimme tukkia suun L. G:ltä, koska hän lörpöttelee joka päivä rauhasta. Lentolehtipropaganda natsismia vastaan hollantilaisten tietojen mukaan ei tepsinyt. Sanoin sen jo etukäteen. Tällaisia lentolehtisiä pitää laatia taitavammin. Saksalaista propagandaa johdetaan pääasiassa Churchilliä vastaan. Saksan radioasemia Kölniä ja Hampuria kuunnellaan täällä paljon enemmän kuin arveltiin. Ch:n suosio ei lisääntynyt tällä propagandalla. H. B. pysyttelee takana. Se on oikein. Sillä, tällä tavoin hän ottaa tuulen pois purjeista juutalaisvastaiselta propagandalta. Olkaamme iloisia, ettei meillä nyt ole vaaleja. Saksalaisilla on täällä nähtävästi joukko urkkijoita, sillä muuten olisi selittämätöntä, minkätähden **juutalaisvastainen mieliala täällä niin kasvaa.**

Ei ole kauan siitä, kun tuntematon henkilö kadulla aikoi provosoida minua. Poliisi kuitenkin huomasi sen ja pidätti hänet.

Punta laski taas. Olen kuitenkin päättynyt kaikki kaupat dollareissa Ensimmäisten sotilaslähetysten jälkeen näkee täällä vielä kymmeniä tuhansia sotilaita maleksimassa. Heidät pitäisi lähettää rintamalle, että saisivat parempia ajatuksia, sillä ranskalaiset eivät tähän päivään mennessä ole ampuneet. Jonkun täytyy alkaa, sitten menevät ranskalaisetkin mukaan. Kun kerran oikein aletaan ampua, ei se lopu niin nopeasti.

Kenraalit ovat H. B:aa vastaan ja saboteeraavat. J. tuo mukanaan sanomalehtiä ja pörssitietoja. Näet niistä, että **taloudellinen asema on hyvin epävarma,** ainoastaan takavarikoitu sotakieltotavara elävöittää kaupan. Jatkuvasti on meillä Ranskassa enemmän kuin 100 laivaa puolueettomista maista ja takavarikoitu lasti on halpaa, mutta siitä huolimatta on kaikilla suurta puutetta erittäinkin voista, kananmunista ja rasvasta. Kuitenkin olemme tähän asti vielä saaneet kaikkea, mitä tarvitsemme.

Kansalle myydään jäädytettyä lihaa, kun tuoreen lihan toimitukset ovat loppuneet.

Ja mikä on velvollisuutemme?

Odottaa rauhassa hetkeämme. Benesch ja Ossietsky ovat vilkkaassa toiminnassa, mutta vain dilettantteja. Tässä yhteydessä miellyttää minua Masaryk enemmän. Koettakaa saada ovelampia henkilöitä hallitukseen. E:n toimintaan voimme olla tyytyväisiä, hän osaa teeskennellä mainiosti. Mielipiteemme on, että viimeistään 4 kuukauden kuluttua Saksassa on vallankumous. Täytyy vain sukottavalla tavalla huomauttaa, että sotaa käydään ainoastaan Hitleriä vastaan. Siten he tulevat. V:sta 1918 on kulunut 20 vuotta, se on pitkä aika. Te voitte auttaa **huhupropagandalla.** Aselepoasia oli mainio. Pääasia on, että tarkoilla numeroilla vahvistetaan propagandaa. Saksalaiset uskovat teitä kuullessaan aina numeroita, tarkat luvut ovat heille pyhiä ja vaikuttavat heihin arvovaltaisesti. Kuunnelkaa radiolähetyksiämme Daventryn ja Lyonin kautta. Myöskin kaatuneitten ja haavoittuneitten luvut voi käyttää hyväksi. Ei saa käyttää pyöreitä lukuja. Käsitelkää kysymyksiä Saksan bensiinin-, öljyn- ja malmihankinnoista, luetelkaa tällöin aina numeroita, silloin he itse huomaavat, etteivät voi kestää pitempiaikaista sotaa. Miksikä otettiin käytäntöön leipäkortit, jos heillä muka on valtavat viljavarastot, niin kuin he väittävät?

Ja nyt, hyvä Jdenek, lähetä minulle myös tietoja itsestäsi. Ilmoita minulle yksityiskohtaisesti, millainen mieliala siellä on, kuinka on pidätysten laita ja tarvitsetko rahaa? Voiko siellä painattaa vaarattomasti lentolehtisiä? Kuinka teillä kuuluu radiolähetyksemme?

Sano terveisiä Kaivekille. Näkemiin Prahassa!

Tuus **Jaro.**

Ei ole vaikeata arvata kirjeessä esiintyviä nimilyhennyksiä:

H. B.	=	Hoare Belisha.
W.	=	Chaim Weiszmann.
Ch.	=	Churchill.
ukko	=	Chamberlain.

New-York Times pitää Puolan sotaa vain etuvartio kahakkana.

Tämä yhdysvaltalainen juutalaislehti kirjoittaa m.m.: Niitä menestyksiä, joita Saksalla tähän mennessä on ollut, voidaan vain pitää etuvartiokahakkoina ennen todellista voimainmittelyä.

Tämä lause on oivallinen esimerkki siitä, millä tavoin plutodemokratioissa yritetään tehdä propagandallisesti mitättömäksi Saksan Puolassa saavuttama menestys. Miljoona-armeijan lyöminen kolmessa viikossa, 694.000 vankia, 1200 vallattua tykkiä, 800 alasammuttua ja vallattua lentokonetta yritetään soluttaa massojen ajatusmaailmaan taisteluetuvartion lyömisen tapaisena — n. 40 miestä ja 2 pikakivääriä.

Politiikko, joka ei tajua maailman vapaamurarius-ja juutalaiskysymystä on kuin teatterissa istuja, joka näkee ainoastaan kulissit ja näyttelijät, mutta on tietämätön näytelmän kulissientakaisesta ohjauksesta.

„Saksa valloittaa Hollannin", ilmoittavat suomalaisetkin lehdet.

Juutalaisten tietotoimistojen valhepropaganda jatkuu.

Juutalaiset tietotoimistot Lontoossa, Parisissa ja New Yorkissa jatkavat vanhaan tapaansa valheellisten ja vääristelevien tietojen levittämistä maailmalle. 'Luotettavalta taholta saamiemme tietojen mukaan ...', 'Mikäli eräs tunnettu sotilaallinen asiantuntija ilmoittaa....', 'Täällä pidetään poliittisissa piireissä aivan varmana....' j.n.e. loppumattomiin. Tällä tavalla nuo juutalaiset firmat Reuter, Havas & Kumpp. jatkavat 'luotettavien tietojensa' levittämistä ja kansojen harhaanjohtamista.

Juutalaisen valhepropagandan viimeisiä loistonäytteitä oli viime viikon lopulla suurella touhulla maailmalle saatettu tieto, että Saksa hyökkää Hollantiin, ei viikon kuluttua, vaan juuri nyt, aivan silmänräpäyksessä. Tietoa paisutettiin äärimmilleen ja Suomessakin se löysi, häpeä on se tunnustaa, totollisen maaperän. Heti sodan puhjettua tiesivät samat toimistot kertoa, että 'Saksa voi kahdessa päivässä valloittaa Hollannin' ja tämäkin tieto oli eräille 'meikäläisille lehdille hyvin tervetullut ja arvokas ensi sivun tieto.'

Eräs toinen tuore juttu kuvaa juutalaisen valhepropagandan menettelyä. Englannin taholta levitettiin 15/11 tietoa, että venäläinen lentokone on lentänyt Viipurin yli ja joutunut heti suomalaisen ilmatorjuntatykistön tulen alaiseksi. Tätä pidetään vihollisuuksien varmana alkuna, mitä tulee seuraamaan Venäjän yleinen hyökkäys Suomea vastaan.' Suunnilleen näin kuului ulkomaan radiossakin esitetty tiedonanto.

Jokainen meillä tietää, ettei mitään venäläistä lentokonetta ole nähty Viipurin yläpuolella, ja että koko juttu on alusta loppuun keksitty. Mutta juutalainen valhepropaganda ei olisi sitä, mikä se on, ellei siihen aina liittyisi sellainen 'sivuseikka, joka tekee levitetyt tiedot laajempienkin kansankerrosten mielessä 'täysin uskottaviksi'. Tuohon lentokonejuttuun liittyi nimittäin se huomautus, että 'eräs amerikkalainen sanomalehtimies (jonka nimikin mainitaan!) on *omin silmin nähnyt tapauksen*, joten se on aivan varma'. Nya Dagligt Allehanda Tukholmassa on sen johdosta tutkinut asiaa tullen siihen johtopäätökseen, että mitään sen nimistä sanomalehtimiestä ei ole olemassakaan!

Juttu oli siis alusta loppuun juutalaisen keksimä. Ja mistä syystä? Siitä syystä, että juutalaisille rahamiehille ja heidän lukuisille kätyreilleen on ensiluokkaisen tärkeätä kiihoittaa kansoja toisiaan vastaan. Se merkitsee aina, 1) lisääntynyttä aseiden myyntiä (kansainvälinen aseteollisuus on juutalaisten käsissä), 2) saada aikaan sekasotkua talouselämän alalla, mikäli mahdollista, osakkeiden ja muiden arvopaperien laskua, loputta ehkä inflatiota, mikä kaikki merkitsee internationaalille maniolle saalistustilaisuutta, 3) poliittisen vallan siirtymistä heikentyneiltä kansoilta kansainväliselle kullalle, joka sotien kautta vain vahvistuu, ja 4) sen poliittisen suunnitelmien toteuttamista, jonka päämääränä on ylivaltiollisen poliisimahdin perustaminen, jok akykenee rajattomasti nylkemään ja orjuuttamaan kansoja.

Tulee kysyneeksi, millä kannalla on oikeastaan Suomen 'vapaa ja valistunut' sanomalehdistö, kun se kritiikittömästi omaksuu kaikkea sitä törkyä, mitä juutalaiset tietotoimistot päivittäin syytävät. Sanomalehdistöä on kauniisti nimitetty kolmanneksi valtionmahdiksi. Eikö tällainen mahti todellakaan ole tietoinen vastuustaan. Eikö se tiedä, että kuukausia harjoitettu valhepropaganda voi kantaa hedelmää, ja että se voi lopulta käydä kansan elinjuurille vahingolliseksi.

Tahdomme uskoa, että lehdistömme sokeus useimmissa tapauksissa johtuu sokeudesta. Mutta sellainen ei saisi sittenkään tulla kysymykseen, kaikista vähimmin sellaisena aikana, missä me nykyään elämme. Eikä kukaan voine väittää, että me 'tasapuolisuudenkaan' tähden olisimme velvoitetut julkaisemaan juutalaisten tietotoimistojen valhe- ja kauhujutut, jonka ainoa tarkoitus on *kaiken tasapuolisuuden ja puolueettomuuden hävittäminen* ja kansojen harhaanjohtaminen.

Mainittua katalaa valhepropagandaa voidaan täydellä syyllä verrata siihen rikolliseen toimintaan, mitä paavillinen kirkko harjoitti vastustessaan Lutherin uskonpuhdistuksen leviämistä. Ihmiset oli kytketty valheeseen ja pimeyteen ja tahdottiin mahdollisimman kauan pitää siinä. Se oli katoliselle kirkolle sitä tärkeämpää, koska siihen liittyi laaja, nykyaikaista pankkiiriliikettä vastaava anekauppa, mikä tuotti kirkolle suunnattomia tuloja. Nykypäivienkin pankkiirit tahtovat mahdollisimman kauan pitää kansat siinä uskossa, että epäjumalan kulta on heidän ainoa menestymisensä ehto — väite, minkä nykypäivien Italia ja Saksa ovat osoittaneet vääräksi.

Kehoittaisimme kaikkia niitä Suomen sanomalehtimiehiä, jotka joutuvat tämän kirjoituksen lukemaan, rehellisesti ja vakaasti harkitsemaan mitä heidän rauhaansa kuuluu. Pienenä kansana täytyy meidän nyt enemmän kuin ennen ymmärtää ajan merkit. Jos lehdet jatkavat valhetietojen levittämistä, joudumme ehkä vaaranalaiseen asemaan pikemmin, kuin kukaan aavistaa. Kyllä Suomen lehdistön tietoaineistoa nyt tarkataan enemmän kuin koskaan ennen, varsinkin niissä kaikessa maassa, joilla on määräämisvalta Itämerellä.

Onko Saksaa syytettä vä...

Jatk. 1:ltä siv.

kuttaneet saman tuloksen saavuttamiseksi Espanjassa. He olivat siten pelastaneet kaikki Länsi-Euroopan ei-kommunistit bolshevismin hävitykseltä. On häpeäksi monelle johtavalle persoonallisuudelle valtioissa, kirkossa ja yhteiskuntaelämässä, että he eivät ole ainoastaan vaitiololla sivuuttaneet tätä tosiasiaa, vaan lisäksi tehneet parhaansa pelastajiensa panettelemiseksi.

Englanti avasi uudestaan portit Neuvostoliitolle. Syyskuussa 1938 olivat Hitler ja Mussolini ajaneet Venäjän karkuun Euroopasta. Silloin me kansalliset odotimme, että uusi Eurooppa vihdoinkin syntyisi. Me erehdyimme kuitenkin yhdessä suhteessa. Meillä oli Albion niinkuin ennenkin ja nyt Albion ryhtyi toimintaan. Tuskin München oli ohitse ja Chamberlain jälleen Lontoossa, ennenkuin Juudan kansan yhtynyt viha ja sen käskyläiset ryntäsivät Charmberlainia vastaan. Huuto »Ei koskaan enää Müncheniä», »moraalinen varustautuminen» ja »rauhanrintama» sekoittautui sotakiihoittajien rummunpärisetykseen akselivaltioita vastaan.

Englanti otti johdon, järjesti kiihoituksen Kanadassa ja Yhdysvalloissa sekä saartopolitiikan Euroopassa. **Ennenkaikkea keskitettiin voimat Neuvostoliiton saamiseksi liittolaiseksi.** Ylpeä Albion ryömi polvillaan Moskovaan. Venäjän täytyi olla niin ystävällinen, että se hyökkäisi Saksaa vastaan idässä, samalla kuin Ranska ja Englanti hoitaisivat pelinsä lännessä.

Sanottuna hetkenä Sovjet uudestaan tuotiin Eurooppaan. Euroopan bolshevistisoimiseen suhtautui Englanti sokaistussa lyhytnäköisyydessään jääkylmästi: Kumpa vain imperiumi voisi turvata oman voittonsa.

Saksa varoitti ajoissa. Se ei aikonut antaa saartaa itseään. Mutta, jos kerran Venäjän täytyy olla mukana ja sen täytyi näytellä osaansa Euroopan politiikassa, jos sitä ei voida välttää, tulee sen, niin arveltiin Berlinissä, ainakin tapahtua Saksan eduksi. Hitlerin ja Ribbentropin onnistui sopia Stalinin kanssa. »Petos»: toitotti tietämätön joukko. Aivan niin. Stalin oli tehnyt parhaansa tyydyttääkseen herroja »demokraatteja» Lontoossa ja Parisissa. Mutta hän oli heille liian ovela. Hän ei tahtonut antaa valjastaa Venäjän kansaa vetojuhdaksi imperiumin rattaiden eteen. Hän valitsi Hitlerin.

Ilman uhreja ei Saksa voinut saavuttaa tätä. Venäjä korjasi hedelmät. Ensin Puolan itäiset osat. Sitten Viron, Latvian ja Liettuan (etupiirinä ja linnoitusalueina). Mahdollisesti Suomikin tulee järjestykseesä, mitä me hollantilaiset suomalaisia kohtaan tuntemamme suuren myötätunnon johdosta suurella surulla valittaisimme. Miten Balkanilla käy, emme vielä tiedä.

Venäjän raja on siirtynyt länteenpäin. Niiltä lyhytnäköisiltä ja harhaanjohdetuilta, jotka nyt väittävät, että kommunismi Saksan avulla on siirretty Eurooppaan, tahdon vain kysyä:

Jos Neuvostoliitto todella olisi solminut liiton Englannin kanssa Saksaa vastaan, jos neuvostolaiset armeijat todella olisivat tunkeutuneet itäiseen Saksaan, ja Saksa olisi sotilaallisesti nujerrettu Englannin—Ranskan—Neuvostoliiton yhteisillä voimilla, **missä olisi silmä tapauksessa bolshevismin raja ollut sodan päätyttyä?**

Jossakin Saksassa —. Missä Saksassa? — — Jossakin Berlinin, Hannoverin, Kölnin tienoilla — — —. **Hollannin rajalla se olisi ollut.**

Tällä haavaa bolsheviikit ovat pysähtyneet Bres-Litovskiin. Tähän saakka, mutta ei edemmäksi! Sillä Bug-joella Saksa voi rakentaa erinomaisen vahvan puolustuslinjan.

*

Tulevatko hollantilaiset papit kiittämään Jumalaa siitä, että kommunismille on asetettu raja 1200 km meidän rajojemme itäpuolella, sen sijaan, että se olisi ulottunut jonnekin Saksaan esim. Emmerichiin (saksalais-hollantilainen raja-asema). En usko sitä. Luulen päinvastoin, että useimmat heistä tulevat jatkamaan fascismin ja nazismin panettelua, joita he kuitenkin saavat kiittää siitä, että voivat rauhassa jatkaa työtään, sen sijaan, että kommunismi heidät surmasi, niinkuin se on surmannut tuhansia heidän ammattiveljiään Venäjällä ja Espanjassa.

Suomi juutalaisen lempilapsena.

Paris. 6. 11. (STT) Suomen ja Neuvostoliiton välisiä neuvotteluja käsitellään edelleen yleisesti Parisin lehdissä, jotka kuitenkin odottavat virallisia päätöksiä ennen kuin ryhtyvät esittämään mitään määrättyjä lausuntoja sopimuksen luomasta tilanteesta. Sävy on muuten yleensä toiveikkaampi kuin eilen. »Populaire»-lehdessä ylistää Léon Blum suomalaisten rohkeutta ja kirjoittaa: Tulkoompa asia maksamaan Suomelle mitä hyvänsä, ei tämä pieni 3 miljoonan asukkaan kansa hyväksy ultimaattumia, joka merkitsisi sen uran loppua vapaana kansakuntana. Voidaanko ajatella mitään kauniimpaa kuin tämä kansa, joka on mitä sivistyneimpiä ja valistuneimpia, mutta myöskin pienimpiä väestönsä puolesta, joka uhmaa sitä uhkaavaa valtavaa imperiumia ja pitää parempana uhrata itsensä kokonaan kuin sortua orjuuteen.

Olemme jo useampia kertoja lehdessämme kirjoittaneet Ranskan entisen pääministerin, juutalaisen Léon Blumin toiminnasta maailman juutalaispolitiikan huomattavimpana miehenä.

Toistamme vaan lyhykäisesti tämän »suuren Suomiystävän' nykyisen virkaluettelon:

Léon Blum on maailman suurimpia asetehtailijoita, Monte Carlon peli-helvetin omistajia, Ranskan työväenliikkeen johtaja ja II internationalen-johdon päämies.

Erikoisesti hänet tunnetaan pornografisena kirjailijana ja tyttötalojen omistajana.

Ulkopolitiikka on hoidettava kansallisessa hengessä, vaikka liehuminen isompien mieliksi olisikin helpompaa.

*

Ulkolaiset älkööt hallitko tätä kansaa, ei ajatuksen, rahan eikä aseen voimalla!

Puolueettomuus ulkomaisessa uutisvälityksessäkin todella tasapuoliseksi!

Päivälehtiemme varattava palstamillejä yhtäpaljon molempien sotaa käyvien puolien ja näitä suosivien uutistoimistoille.

Havas + Reuter + United Press + Ä.Ä + j.n.e. = Saksan sähkösanomatoimisto + Agenzia Stefani + Domei + Tass. Ihmeellistä kyllä, eivät päivälehtemme ole laisinkaan seuranneet ulkomaalaisten uutistensa alkulähteen valikoinnissa tätä itsestään selvää yhtälöä, mitä puolueettomassa maassa tulisi noudattaa.

Päinvastoin on ollut havaittavissa Reuter — Havas — Uniter Press uutisaineiston yhä kasvavaa suhteellista ja lukumääräistä lisäystä. Josta kin ihmeellisestä syystä on sanomalehti »Ajan Suuntakin» luopunut italialaisen tietotoimiston Agenzia Stefanin uutisista, joita se vielä sodan alussa mainosti omissa ilmoituksissaan luotettavina ja kehoitti juuri tällä perusteella lehden tilaamaan.

Tämän puolueettomassa maassa noudatettavan yksinkertaisen yhtälön likimääräinen seuraaminen on sitä paitsi mahdollista jo kansakoulussa opetuttujen neljän laskutavan avulla, jotka lienevät vielä arvoisilla sanomalehtiemme toimitussihteereilläkin muistissa. Tässä ei siis auta puolusteleminen korkeamman matematiikan tuntemattomuudella. Jos nyt kuitenkin kävisi niin hullusti, että edellämainitussa yhtälössä esim. jäsen Tass sattuisi siirtymään toiselle puolelle on puolueettomassa maassa yhtälön tasapaino säilytettävä järkkymättömänä». Jos toimitussihteeri tällöin joutuisi ymmälle yhtälöä seuratessan voinevat häntä tässä kohden auttaa ehkä yliopistomme matemaatikot. Jos sensijaan nykyinen epäyhtälö säilytetään, jossa pienempi jäsen on vain murto-osa suuremmasta (Havas + Reuter + United Press + ÄÄ + j.n.e. = n. 95—100 % kaikista uutisista. > Saksan Sähkösanamatoimisto + Agenzia Stefani + Domei + Tass = n. 0—5 % kaikista uutisista) alkaa suuri yleisö saada yhä enemmän toispuolisen kuvan tapahtumista, voidessaan tutustua pääasiallisesti vain toisen sotaakäyvän puolen kannanilmaisuihin ja tapahtumakuvauksiin.

Tässä suhteessa vaaditaan siis Suomen päivälehdistöltä todella tasapuolisuutta, viisasteleva kaksimielisyyskään ei ehkä aina loppuun asti auta, vaan voi silloin käydä niin, kuten Saksan ulkoministeri Ribbentrop sanoi puheessaan, minkä hän piti hiljattain vanhoille puoluetovereilleen Danzigissa: 'kaksimielisyys ei auta, vaan sellaisten yli käy tapahtumien aalto säälimättä'. Tätä ei Suomessa kai kuitenkaan kukaan toivone, provosoivia aineksia, juutalaisia ja vapaamuurareita mahdollisesti lukuunottamatta.

»Korkeampi Minä» leijailee 80 m korkeudessa.

Oxfordilaisia vaiko vapaamuurareita?

Amerikassa on alkanut levitä uusi muotiusko, ns. »Minä olen»-liike. Tuon »Minä olen»- tunnuksen takana piilee oppi, että ihmistä hallitsee sekä korkeampi, että alempi Minä. Alempi Minä kätkeytyy ruumiiseen, mutta korkeampi Minä leijailee 250 jalan (80 m) korkeudessa ilmassa. Uuden opin julistajat väittävät, että mainitusta korkeudesta saadaan terveyttä ja voimaa alemmalle Minälle. Uskonlahko on vuokrannut Chicagossa hienoja huoneustoja oppinsa julistamispaikoiksi, ja yleisö saapuu kokouksiin frakeissa ja iltapuvuissa.

Mihin järjestöön uusi liike alaosastona mahtanee kuuluakin, siitä emme ole tietoisia, korkeampi minäkeskeisyys viittaa ainakin lähinnä oxfordilaisuuteen, kun taas alempi Minä frakkeineen on enemmän loosiveljille läheisempi. Mitä vielä tulee Yhdysvaltain hengellisen elämän viime aikaisiin »tapauksiin» on mainittava, joku aika sitten Hollywoodissa pidetty oxfordliikkeen suurkokous. Tällä kertaa suurkokous pidettiin moraalisen varustautumisen merkeissä m.m. rotuennakkoluuloja vastaan. Kokouspaikka oli todella harkiten valittu, sillä Yhdysvaltain juutalaiset filmiyhtiöt kai parhaiten ajavatkin oxfordliikkeen juutalaisen perustajan tri Frank Buchmanin tarkoitusperiä, kristittyjen moraalisessa varustautumisesta oxford-liikkeen hengessä.

Mihin »demokratiat» sodan . . .

Jatkoa 1:ltä siv.

men avulla, 5) Kansainvälinen arvovaltainen valtioiden yläpuolella oleva elin on luotava ja tunnustettava ja sille on suotava oikeus ja kyky tehokkaasti käyttää valtuuksiaan poliittisella ja taloudellisella alalla — Euroopan täytyy yhtyä liitoksi tai se sortuu. — Tämähän juuri on juutalaisten vuosituhantinen unelma: valtioiden yläpuolella oleva valtaistuin, joko **pakkokeinoin** saa kansat marssimaan tahtonsa mukaan »valitun» kansan etujen hyväksi. Aivan toinen on se maailma, jota hitlerismi edustaa. Siinäkin on ajateltu liittoa, mutta **vapaiden kansallisvaltioiden** liittoa, jotka yhteistoiminnassa keskenään pyrkivät toteuttamaan **oikeudenmukaisuutta.**

Näiden periaatteiden tunnustaminen, sanoo Attlee, aiheuttaa sen, että on luotava **kansainvälinen koneisto** niiden tehokkaiksi saattamista varten. Kansainvälinen lentoase on tällöin sopivin väline, jota silmälläpitäen eri kansakuntien lentoaseet olisi poistettava. Kansalliset sotajoukot on vähennettävä sellaiseen määrään, jota voidaan pitää välttämättömänä sisäisen järjestyksen ylläpitämiselle. Yksityinen aseiden valmistaminen ja kauppaaminen on poistettava. (Jotta juutalaiset, niinkuin asetehtailija Blum, saisivat täyden yksinoikeuden aseiden valmistukseen; toimituksen lisäys). Kaiken vakuudeksi Attlee lausuu lopuksi: meidän periaatteemme eivät eroa niistä, jotka me julistimme silloin, kun Saksa oli edellisen sodan jälkeen maahan lyötynä.

Historia opettaa, että missä ikinä juutalaiset ovat päässeet valtaan, siellä he ovat panneet toimeen hirmuisen terrorin ja teurastuksen. Maailmansodanjälkeinen Venäjä on siitä tuorein esimerkki. Mitä juutalaiset Venäjällä saivat aikaan, on jotain niin kaameata, että vasta myöhemmät sukupolvet tulevat täysin tajuamaan, mistä on ollut kysymys ja mitä oikeastaan on tapahtunut. Attleen hahmoittelema koneisto muistuttaa täydelleen sitä koneistoa, mitä juutalainen Litvinoff — Finkelstein yritti saada aikaan Kansainliitossa ollessaan, mitkä suunnitelmat Saksa ja Italia yhteisvoimin räjäyttivät. Ajatus, että lentovoimat tehtäisiin tuon ylivaltiollisen hallituksen yksinoikeudeksi, samalla kun kansoilta riistettäisiin niiden kansalliset puolustusvoimat, ilmentää kaikessa räikeydessään »länsivaltaisen» sodankäynnin perimmäisen päämäärän hra Attleen ja hänen aatekumppaniensa käsityksen mukaan: kansat orjuutetaan tottelemaan yhtä ruhtinasta, koko maailma muutetaan yhdeksi ainoaksi orjien »paratiisiksi», josta kenenkään on turha pyrkiä vapautumaan.

Varjelkoon Jumala meitä joutumasta sellaiseen tilanteeseen!

Kuka on Winston Churchill?

Tiedämme kaikki, että Winston Churchill on tällä hetkellä yksi Euroopan silmäätekevimpiä politiikkoja. Tuon tuostakin saamme lehdistä lukea hänen puheistaan, matkoistaan ja ennusteluistaan. Me tiedämme myöskin, että hän on esiintynyt kirjailijana, että hänen pienistäkin sepustuksistaan on maksettu ruhtinaallisia palkkioita ja, että hän jo viime maailmansodan aikana oli samassa asemassa kuin missä hän nyt on — Englannin meriministerinä, eli niinkuin hänen asemansa englanniksi kuuluu: First Lord of the British Admirality.

Jos Hitler on nykypäivien Saksan luonteenomaisin edustaja, vieläpä uuden Saksan ruumiillistuma, voidaan Churchilliä, Englannin juutalaisen sotaministerin *Hoare-Belishan* ja siirtomaaministerin, korkeanasteen vapaamuurarin *Anthony Edenin* rinnalla pitää sotaakäyvän Englannin luonteenomaisimpana edustajana.

Mitä piirejä nämä herrat edustavat? Mitkä ovat ne varsinaiset voimanlähteet, joista he ammentavat suurimman valtansa? On kiintoisaa tutustua niihin tietoihin, mitä saksalainen aikakausilehti »Welt-Dienst» tästä asiasta esittää. Tällä kertaa selostamme lyhyesti Winston Churchilliä koskevia tietoja aikakausilehden lokak. 1 p:n numerossa (N:o 19) olleesta kirjoituksesta:

Poliittista vaikutusvaltaansa ei Churchill olisi saavuttanut ilman juutalaisia, huomauttaa lehti. Kun hän poliittisen uransa alussa joutui rahallisiin vaikeuksiin, ryhtyi hän hyvin voimakkaasti puolustamaan juutalaisuutta. Hänestä tuli juutalaisuuden ensimmäinen aseenkantaja parlamentissa, sillä seurauksella, että juutalainen miljonääri Nathan *Laski* ryhtyi rahallisesti tukemaan häntä. Niinpä Churchill v. 1906 taisteli raivokkaasti n.s. immigration - bill - lakiehdotusta vastaan, jolla yritettiin rajoittaa juutalaisten maahantuloa. Siitä lähtien hän on innokkaasti kannattanut sionistista liikettä ja sitä tukevaa juutalaisuutta. Tämä kaikki selittää myöskin hänen vihansa Saksaa ja hitlerismiä vastaan.

Vuonna 1925 oli Churchill valtiovarainhoitaja (chancellos of the Exchequer). Tällöin hänen asiansa oli ratkaista kysymys kultakannasta, mistä järjestelmästä Englanti oli vapautettu sodan alussa. Churchill ratkaisi asian kultakannan hyväksi, mikä merkitsi suurta tappiota maan teollisuudelle, mutta sen sijaan valtavaa tulojen lisäystä maan juutalaisille finanssipiireille, jotka siitä lähtien alkoivat taas suuresti kukoistaa.

Miten suuressa määrin Churchill tuntee läheisten suhteiden sitovan itseään juutalaisuuteen, ilmenee sanomalehtimies Hannen Swafferin selostuksesta 'Daily Herald'issa 14/3 1935. Sen mukaan otti Churchill osaa 'United Jewry Fellowship'- nimisen juutalaisen keskusjärjestön juhla-ateriaan, missä *400 juutalaisen ohella vain 10—12 arjalaista oli läsnä.*

Lehti huomauttaa, että Churchill on poliittisen uransa aikana tehnyt niin paljon erehdyksiä ja kompastuksia, että mikä muu poliitikko tahansa olisi niiden perusteella joutunut kerta kaikkiaan laskuista pois. Juutalaisuus on kuitenkin hänen vankka tukensa niin myötä kuin vastoinkäymisessä. Niinpä englantilainen komentaja Carlyon *Bellairs* todistaa 'Action'-lehdessä 26/8 1939 julkaisemassaan kirjoituksessa, että Churchillin otteet jo 1914, jolloin hän toimi meriministerinä, olivat Englannin etujen kannalta sellaiset, että hänen olisi pitänyt toimia juuri päinvastoin.

Kuuluisaksi tuli Churchillin esiintyminen maailmansodan aikana ennen Antwerpenin valtausta. Kauniisti kirjaillussa fantasiauniformussa hän ajoi avonaisessa vaunussa kaupungin halki. Kaupungistaan huolestuneelle pormestari Maxille hän jyrisi: 'Kaikki selviytyy. Ei teidän kannata olla huolissanne. Me pelastamme kaupungin.' Kaksi päivää myöhemmin olivat saksalaiset valloittaneet kaupungin.

Yhtä suuri 'menestys' oli Churchillillä 'Gallipoli-seikkailullaan', joka päättyi kirvelevään tappioon. Ennen tuohon yritykseen ryhtymistä Churchill esiintyi parlamentin puhujakorokkeelta m.m. seuraavin sanoin: 'Sotavoimamme odottavat nyt voittoa, jonka veroista ei tässä sodassa ole vielä nähty. Vain pari vaivaista pensasta erottavat meidät lopullisesta voitosta, mikä merkitsee Turkin ja Saksan häviötä——. Ja tämä voitto tulee jo ratkaisemaan Englannin kohtalon —!

Skagerrakin suurta meritaistelua käytti Churchill hyväkseen ansaitakseen rahaa eräiden juutalaisten henkiystäviensä kanssa. Meriministerinä hän ei viiden päivän aikana julkaissut virallista tiedonantoa taistelun menetyksistä, joita levitettyjen huhujen nojalla luultiin paljon suuremmiksi. Kaikki arvopaperit romahtivat, mitä tilannetta mainitut herrat käyttivät hyväkseen, ostaen polkuhintaan minkä ehtivät. Kun kurssit sitten taas nousivat, olivat he ansainneet huikeita summia.

Lehti mainitsee lopuksi, että Churchillin molemmat lapset ovat yhtä suuria juutalaisystäviä kuin heidän isänsäkin. Nuorin tytär Sarah on naimisissa juutalaisen kanssa ja poika Randolph lausui 'Jewish Chronicole' lehdelle suomassaan haastattelussa 1/3 1935 vilpittömän kiintymyksensä juutalaisuuteen.

Saksan lentokoneteollisuus pystyy sodasta huolimatta toimittamaan hävittäjiä Romaniaan.

27. 9. 39 lähti Saksasta 11 hävittäjää, yksipaikkaista Heinkel 112 tyyppiä, matkalle Romaniaan, josta lentäjät olivat tulleet niitä noutamaan. Tämä lähetys oli viimeinen osa yli 30 tämän tyyppisen koneen hankinnasta Romanian ilmavoimille. Muutama päivä sitä ennen oli Saksasta toimitettu meriyhteistoimintakoneita Heinkell 115 tyyppiä Ruotsille ja Norjalle.

Tämä jos mikään osoittaa Saksan lentokoneteollisuuden valtavaa tuotantokykyä, jonka rinnalla länsivaltojen vastaavat aikaansaannokset kalpenevat. Tietäessään tämän, länsimaiset demokratiat koettivat saada koneita ennen sodan puhkeamista Yhdysvalloista.

Englanti tuotti m.m. kaksimoottorisia keskiraskaita Douglas-pommikoneita ja Ranska Curtiss-Wright FW-21 yksipaikkaisia hävittäjiä. Viimemainittu hävittäjä on muuten sama ihmekone, josta meidänkin lehdistössämme viime keväänä kierteli uutinen: »Amerikkalainen hävittäjä saavuttanut 1000 km/t, joskaan ei olla nopeudesta aivan varmoja, kun nopeusmittari rikkoutui vauhdin noustessa yli 900 km/t.»

Tarkoituksena tällä, luonnollisesti tarkkoja numeroita karttavalla sensatiouutisella, oli herättää plutodemokratioiden massoissa luottamusta heidän sotakoneittensa ylivoimaisuuteen akselivaltojen vastaavaan kalustoon verrattuna. Olemme nyt onnistuneet saamaan tarkempia tietoja tästä hävittäjästä.

Kuten aikaisemmin vahvasti epäilimme, oli tämä nopeus voitu saavuttaa ainoastaan syöksylennossa. Syöksylentonopeus onkin tällä koneella 925 km/t.

Sen sijaan (yksipaikkaiselle hävittäjälle vanhentunutta tyyppiä oleva ilmajäähdytysmoottori) 860 hv huipputekoinen Wright-Cyclone antaa sille vaivaiset 480 km/t vaakasuorassa lennossa. Tässä kaikessa alastomuudessaan plutodemokratioiden 200 % asti ylimainostettu lennokki!

Saksalaisen »Der Adler»-lehden eräässä numerossa ihmeteltiin, mistä syystä plutodemokratiat, vaikka heillä (lehdistönsä mukaan) on monta maailman »nopeinta konetta», eivät kuitenkaan ole »viitsineet ottaa» virallisia nopeusennätyksiä haltuunsa.

Virallinen maakoneiden nopeusennätyshän on nykyään saksalaisella Merserschmitt hävittäjällä 109R mallia 755,11 km/t. Ennätyksen saavutti tällä sarjavalmisteisella hävittäjällä lentokapteeni Fritz Wendel 26. 4. 39.

Tämä hävittäjä on vapaasti kantava kokometallialataso varustettuna nestejäähdytyksellä 12-sylinterisellä alaspäin käännetyllä V-moottorilla sylinteritilavuudeltaan 33,9 litraa. Mercedes-Benz DB—601 tyyppiä. »Virallinen maakoneiden ennätys oli samoin sarjavalmisteisella saksalaisella hävittäjällä Heinkel valmistetta 112 U mallia, mutta varustettuna samalla moottorilla kuin edellinenkin kone. Tämän ennätyksen saavutti lentokapteeni Hans Dieterle 30. 3. 39.

Suomessa on kyllä esiintynyt »asiantuntijoita», jotka ovat puolustelleet ylihitaita hävittäjiä, niiden muka ylivoimaisesti paremman liikehtimiskyvyn perusteella. Näiden »asiantuntijoiden» päätarkoituksena on kai ollutkin vain plutodemokratioiden koneiden puolustelu.

Parhaimmat länsivaltain hävittäjät, saksalaisia nestejäähdytettyjä matkimalla valmistetut eng. Supermarine Spritfi pääsevät n. 500 ja lähes n. 640 km/t (?) tämäkin englantilaisten omien ilmoitustensa mukaan. Tästä huolimatta oli Ilmavoimien entisen komentajan mestarivapaamuurari eversti Vuoren kirjoituksen yhteydessä luultavasti ei kuitenkaan hänen itsensä ilmoittama Suomen Kuvalehden numerossa 37. 1939 hävittäjää esittävän kuvan vieressä teksti: »Maailman nopein hävittäjä? Englantilainen Supermarinefirfe». Kun keskiraskaiden 2-moottoristen pommikoneiden laitakin on samoin, virallinen kansainvälinen nopeusennätys 100 km matkalla, 2000 kilon hyötykuormalla on saksalaisella 2-moottorisella Junkkers pommikoneella, varustettuna Jumo 211 moottoreilla keskinopeus 517 km/t. Tätä alkaa pian älykäs lapsikin ajatella, eikö olisi syytä vaihtaa esim. suomalaista voita ja kananmunia, joita nyt emme voi viedä Englantiin, vaikkapa vain saksalaisiin Merserschmitt 109 ja Heinkell 112 hävittäjiin, Junkers 87 syöksypommittajiin tai Dorines 215 keskiraskaisiin 2-moottorisiin vaakapommittajiin. Näin voisimme saada lentokalustomme laatuun nähden todella huippuluokkaan kuuluvaksi.

Mielestämme ei myöskään tasapuolinen puolueettomuus suinkaan vaadi, jos esim. englantilaiset hävittäjät eivät ole yhtä nopeita kuin saksalaiset, uutisissa väittämään päinvastaista.

Terve yksityisyritteliäisyys takaa parhaiten yhteiskunnan luonnollisen kehityksen.

Kaiken yrittelevän toiminnan tarkoituksena on luoda hyödykkeitä, saada syntymään jotain joko aineellista tai henkistä laatua olevaa, jota ihmiset voivat käyttää hyväkseen, toisin sanoen tehdä palveluksia ihmiskunnalle. Eri kysymys sitten on, palveleeko tällainen toiminta yhteishyvää vai supistuuko se pääasiallisesti omien henkilökohtaisten etujen tyydyttämiseen. Liberalistinen järjestelmä rakentaa kaiken jälkimmäisten pohjalle. Se ei tunne elimellistä kokonaisuutta ja sen vaatimuksia. Siksi sen mielestä kaiken inhimillisen toiminnan päävaikuttimena on pelkästään sokea itsekkyys.

Itsekkyyttä ei voida kokonaan poistaa, eikä se ole edes tarpeellistakaan. Mutta joka tapauksessa se täytyy pitää määrätyissä rajoissa, ottaen huomioon kokonaisuuden vaatimukset. Yritteliäisyys, joka ei näe tätä viimeistä seikkaa, joka ei ymmärrä, että yritteliäisydellä on merkitystä ja eroa vasta yhteiskunnan puitteissa, on sokea. Vasta yhteiskunta nykyoloissa, jolloin kukaan ei voi muodostaa siitä erillistä, yksinäistä taloutta, luo edellytykset yritteliäisyydelle. Siksi yhteiskunnan tulisi muodostaa elimellinen kokonaisuus, jonka vaatimus kaikessa yritteliäisyydessä tulisi ottaa ensiksi huomioon.

On luonnollista, että liberalismi, joka on kohottanut sokean itsekkyyden toiminnan johtotähdeksi, on myöskin johtanut kaiken inhimillisen taloudellisen toiminnan harhaan.

Mitä sitten eri yrittäjämuotoihin tulee, niin puhutaan etupäässä kahdesta: osuustoiminnallisesta ja yksityisyritteliäisyydestä. Niiden välillä on katkera kilpailu käynnissä.

Tuotanto-osuustoiminnan siunauksellista vaikutusta eräillä maatalouden alalla ei kukaan järkisyillä voi kieltää. Se on tehnyt mahdolliseksi tällä alalla sellaisiin tuloksiin pääsyn, että niitä muutoin tuskin olisi voitu toteuttaa. Yhteistoiminnan avulla on monen moni maatalouden pikku-yksityinen yrittäjä päässyt osalliseksi eduista, joita ilman hän yksinään ollen olisi saanut jäädä. Tässä on siis yhteistoiminta osuustoiminnallisella pohjalla täydentänyt ja hyödyttänyt henkilökohtaista yritteliäisyyttä.

Mutta nykyään on osuustoiminta saanut muotoja, jotka näyttävät jo monen liberalistinkin silmissä arveluttavilta.

Rahavalta on sana, jonka tuntevat kymmenettuhannet Suomen työteliäät talonpojat ja työmiehet ja sitä vastaan ovat he käyneet leppymätöntä sotaa vuosikymmeniä. Se seikka, että rahan käyttöoikeus ja valvonta on ollut vain muutamien harvojen käsissä, jotka liberalisteina eivät ole välittäneet yhteishyvästä, vaan sijoittaneet rahat sinne, mistä niistä välittömästi on saatu paras voitto rahan ja sen käyttöoikeuden omistajalle, on tuottanut monia kärsimyksiä työtätekevälle kansallemme.

Tuo rahavalta, rahan väärinkäyttö, josta työtätekevät ovat paljon kärsineet, on kytkenyt itseensä lisäkkeen, joka on synnyttäjänsä veroinen tuhontuoja. Tarkoitamme osuustoiminnallista rahavaltaa. Osuustoiminta etupäässä etuoikeuksiensa turvin on kerännyt valtaansa yhä paisuvat kassat, joitten väärinkäyttö on työtätekeville yhtä vaarallinen kuin mikä trustiutuma tahansa. Väitettänee, ettei tarvitse käyttää rahaa väärin. Mutta liberalistinen järjestelmä, joka julistaa rajatonta rahan vapautta, on kypsyttänyt näitten valtavien osuustoiminnallisten rahakassojen käyttäjiksi »kykyjä», jotka toimivat järjestelmän hengessä: ansaitsevat ensiksi itse, ostavat kansalaisten ajatukset sijoittamalla heidän edustajiaan laajan toimintaverkostonsa tarjoamiin erilaisiin asemiin hyvin palkkioeduin, siten näitten avulla halliten ja muokaten ajatuksia. Sensijaan että terve kehitys edellyttäisi osuustoiminnallisten etuoikeuksien poistamista, nyt ne sen sijaan saaliin- ja vallanhimossa yhä vain suurenavat.

Rahavalta yleensä harjoittaa verrattain voimakasta poliittista toimintaa. Osuustoiminnallinen rahavalta ei tässä suhteessa tee mitään poikkeusta. Se on erikoisen selvä rahan väärinkäytön edustaja etenkin poliittisella alalla. Niin sanoaksemme yksityisellä rahavallalla, joka meillä luonnollisesti väärin rinnastetaan todelliseen yksityisyritteliäisyyteen, on ollut paljon päänvaivaa kansamme vahingoksi synnyttämästään »mukulasta», osuustoiminnallisesta rahavallasta. Siksi sen on täytynyt suhtautua myötäillen uuteen tulokkaaseen. Ja näyttää siltä, että ne tulevat vastaisuudessa kulkemaan käsikädessä, sillä onhan niillä yhteinen toimintapohja ja sama pyrkimys: rahan avulla saada tuloja, määrätä aineellisen kehityksen kulku maassamme, päästä ja pysyä vallassa, joka yhdessä merkitsee valtiota valtiossa.

Osuustoiminnallisista etuoikeuksista on paljon puhuttu. Ne merkitsevät etupäässä verohelpoituksia, pankkiliikkeen harjoitusoikeuksia, valtion suomia muita etuisuuksia, kuten esim. etuoikeutta vientikiintiöiden ja valtion tilausten saannissa. Pinnallisesti ajatellen nämä tuntuvat vähäisiltä, mutta todellisuudessa sittenkin ne tietävät etuisuuksia, jotka ratkaisevasti tekevät kilpailun eri yrittäjämuotojen välillä epätasaiseksi ja luonnottomaksi.

Raha on yritteliäisyyden ja kaiken työn palvelija ja välikappale, eikä sen hallitsija, niinkuin nyt on asianlaita. Raha on välttämätön tuotannollisessa toiminnassa ja sen käytön ohjaajia ovat valtion sen alan elimet, joitten luonnollisesti täytyy nähdä kokonaisuuden ja yhteishyvän vaatimukset. **Nyt on yhteiskunnassamme saatu rahalle ja rahavarojen hallinta-oikeuden omistajille täysi yrittäjävapaus. Se merkitsee sitä, että raha, joka ei sellaisenaan luo mitään, on päästetty irti vapaasti saalistamaan kansalaistemme työtä, joka yksin pystyy luomaan hyödykkeitä yhteiskunnassa. Miten raha tätä valtuuttaan on käyttänyt, sen tuntevat, paitsi yksityiset työntekijät, myöskin yrittäjät. Koronkiskonta, yrittäjien ahdinkoon saatto, omaisuuksien saalistus, alipalkkaus, monasti seurauksena vain rahan kalleudesta, ovat sellaisia aloja, joilla se on suurimmat voittonsa saavuttanut. Kun yksityisyrittäjät tämän näkevät ja rahan orjuudesta kaikkien työtätekevien kanssa yhteisesti itsensä vapauttavat, silloin on myöskin suurin epäkohta yrittäjien niskasta hävitetty.**

Tyydymme nyt vain toteamaan, että terveellinen kilpailu yhteishyvän suomissa rajoissa parhaiten säilyy yksityisyritteliäisyydessä, sillä vain siinä henkilökohtainen energia, luova kyky, voima pääsevät oikeuksiinsa. Kaiken yritteliäisyyden täytyy olla palvelua määrätyssä mielessä, palvelua yhteiskunnan hyväksi. Yritys joka rakentuu etuoikeuksille, ei koskaan voi sitä olla.

Satu omasta kaupasta.

Ostakaa omasta kaupasta. Näin kehoitetaan osuustoiminnallisissa julkaisuissa ja samalla saa kuulla osuustoiminnan ylistykseksi pedetyissä puheissakin. Tämän vuoksi tarkastakaamme nyt, paljonko tässä sanonnassa on perää. Jäseneksi liittyvä maksaa osuusmaksuna 300 mk ja on siinä hurskaassa uskossa, että tämä suurliike on nyt hänen kauppansa, eikä huomaa, että osuuden omistaminen ei anna hänelle mitään valtaa osuuskunnan asioissa. Hänelle maksetaan korkoa tästä lainasta, muuksi osuusmaksua ei voi kutsua, sillä jos liike tuottaa vaikka kuinka paljon voittoa, ei jäsenen osuus siitä suurene, vaan pysyy aina samana 300 markkana. Voitot, ne käytetään muihin tärkeämpiin tarkoituksiin, esim. yksityisyrittäjien likvidoimiseen, ei niistä jäsen saa hyötyä. Jos liikkeen kävisi huonosti, silloin osuuden omistajaa kyllä muistettaisiin, joutuisi nimittäin maksamaan lisämaksua. Ylijäämä palautusta jaetaan joskus syksyllä seuraavana vuonna, samanverran kuin yksityiskaupat ovat jakaneet jo puolivuotta aikaisemmin. Jäsenen valta tässä »omassa liikkeessä» supistuu siihen, että saa äänestää liikkeen hallintoon jonkun puoluepiireissä ansioituneen henkilön, saamaan hiukan lisätuloja, koska useillakaan näistä ei ennestään satu olemaan kuin 10—20 tällaista sivulähdettä. Kun olette yksityiskaupan asiakkaana, ette kylläkään pääse äänestämään, mutta teillä on oikeus puhua kauppiaalle suunne puhtaaksi, jos on jotain valittamista ja tämä on mielestämme paljon parempi tapa. Ette myöskään joudu panttaamaan rahojanne tuottamattomaan yritykseen, vaan saatte vapaasti pitää ne käytettävissänne. Kun olette asioita näin tarkastelleet, niin huomaattekin, että satuahan se onkin, puhe siitä »omasta kaupasta».

SUURI SOTAPÄÄLLIKKÖ MOLTKE ON SANONUT JUUTALAISISTA:

»Tuntemattomat johtajat johtavat heitä määrätietoisesti yhteisiä tarkoituksia varten.»

Irlantilaiset vapaustaistelijat.

Joka on seurannut lehdistömme uutisia, on varmaankin todennut, ettei sodan syttymisen jälkeen ole annettu juuri laisinkaan tietoja irlantilaisten vapaustaisteliain toiminnasta, vaikka näitä uutisia oli ennenn sotaa meidänkin lehdistössämme silloin, tällöin seuraavan tapaisin pienin otsakkein:

»Pommit räjähtelevät Lontoossa».

»Kahdenkymmenen vuoden vankeusrangaistuksen eivät peloita taistelevaa Irlantia».

»Irlantilaiset aktivistit toimivat vankilassakin», j.n.e.

Ovatko irlantilaiset nyt sodan syttymisen johdosta kokonaan hyljänneet maansa vapautumispyrkimyksen?

Ei, päinvastoin he tietävät nyt Englannin imperiumin olevan suuremmassa luhistumisvaarassa kuin koskaan aikaisemmin ja tästä johtuu irlantilaisten uupumaton jatkuva toiminta sekä voimakkaampi usko maansa vapautumiseen.

Maamme päivälehdistö ei näytä kuitenkaan tietävän irlantilaisten aktivistien toiminnasta mitään. Tätä on turha kummastella, sillä tunnettu tosiasiahan on että ne julkaisevat ainoastaan kemiallisesti puhtaitten juutalaisten tietotoimistojen välittämiä uutisia. Näistä karsitaan pois kaikki, jotka ovat Englannin imperiumille ja demokraattisen suunnan politikoille epäedullisia.

Maallemme on mitä vaarallisinta, että päivälehtemme julkaisevat yksipuolisesti etupäässä juutalaisten tietotoimistojen kuten Reuterin, Havasin, United Pressin y.m. pimeiden Ä.Ä. toimistojen välittämiä uutisia ja jättävät julkaisematta totaalitääristen valtioiden tietotoimistojen uutiset. Meillä puhutaan suurella äänellä puolueettomuudesta, vaaditaan sitä jo yksityisiltä kansalaisiltakin, siitä huolimatta, vaikka lehdistömme saa vapaasti kylvää puolueellista myrkynkylvöään kansamme henkiseksi ruuaksi.

Alla kuva todisteeksi irlantilaisten aktivistien jatkuvasta toiminnasta, tässä he kehoittavat maamiehiään tukemaan vapautumistaistelua.

"Tukekaa miehiä jotka haluavat nujertaa Englannin vallan".

Irlannin tasavaltalainen armeija I. R. A., joka taistelee Irlannin vapauttamiseksi Englannin herruudesta on Englannin ylivallan alaisena vielä olevassa Pohjois-Irlannissa (Ulster) julistanut sodan englantilaisia vastaan. Pohjois-Irlannin maakunnissa ilmestyy sinne tänne tämän tapaisia julisteita.

Kerava 1939, Keravan Kirjapaino.